

Η ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

«Προδότης δεν είναι μόνον αυτός που φανερώνει τα μυστικά της πατρίδος του στους εχθρούς. Αλλά είναι και εκείνος που ενώ κατέχει δημόσιο Αξίωμα, εν γνώσει του δεν προβαίνει στις απαραίτητες ενέργειες για να βελτιώσει το βιοτικό επίπεδο των Ανθρώπων πάνω στους οποίους άρχει...» (ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ, 460-398 π.Χ.)

Λέει ένας μεγάλος Γερμανός επιστήμων: Μισώ τους Έλληνες επειδή νοιώθω πάντα πολύ μειωμένος, διότι ότι και να πούμε, για όποιο θέμα και αν μιλήσουμε, ότι ανακάλυψη και να πετύχουμε σήμερα, σε όποιο επιστημονικό κλάδο και εάν ασχοληθούμε, ακόμη και όποια φιλοσοφία και αν αναπτύξουμε, διαπιστώνω την θλιβερή για εμάς αλήθεια, σ' όλους τους τομείς που προανέφερα είμαστε πάντα οι Δεύτεροι, διότι μπροστά από εμάς το είπαν, το σκέφτηκαν, το ανακάλυψαν, το δημιούργησαν και φιλοσόφησαν οι αρχαίοι Έλληνες. Αυτό θα μας φάει, αυτό εσαεί θα μας μειώνει, **αλλά αυτό πάντα θα είναι ο φάρος για κάθε προσπάθεια, για κάθε επιτυχία, για κάθε φιλοσοφική σκέψη και για κάθε πρόοδο.**

Φάρος λοιπόν! ακόμη και γι' αυτούς που μας μισούν είναι η Ελληνική φιλοσοφία, η Παιδεία, οι Αρχές και αξίες της αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας. **Όμως! εμείς οι σημερινοί Έλληνες καταβάλουμε κάθε προσπάθεια, να την αγνοούμε, ν' αδιαφορούμε σχεδόν σκόπιμα, ν' απόξενώνουμε και να αποκόπτουμε την σημερινή παιδεία του νεοέλληνα από αυτήν.**

Η Αρχαία Ελληνική Γραμματεία, είχε λόγο, είχε σκέψη, είχε πρόταση για τον άνθρωπο σαν άτομο και σαν μέλος του συνόλου μιας κοινωνίας. **Όλα τα αρχαία κείμενα, έχουν την αξία τους, διότι διδάσκουν, προτρέπουν και καθοδηγούν, που η εφαρμογή των και σήμερα ακόμη πλησιάζει το τέλειο.**

Για την επιβεβαίωση των αναφερόμενων σας μεταφέρω σε μια περικοπή του Ομήρου, επίκαιρη για την εποχή μας, από την Οδύσσεια, όπου ο Όμηρος διδάσκει εσαεί την ανθρωπότητα, τι πρέπει να κάνουμε για να ανακτήσουμε και διατηρήσουμε την τιμή μας, την υπόληψή μας, την περιουσία μας, δηλαδή την κληρονομιά μας.

Είναι πολύ σημαντικό για κάθε Έλληνα, και προπαντός για τις πολιτικές ηγεσίες της πατρίδος μας, να διδαχθούν από την περικοπή αυτή, και να πράξουν αυτό που πρέπει:

Όταν ο Οδυσσέας φθάνει στην Ιθάκη, κατά την περιγραφή του Ομήρου, η μεγάλη του επιθυμία είναι να πάρει πίσω τον κόσμο του, που οι διάφοροι μνηστήρες του έκλεψαν. Παρά την λαχτάρα του να ανακτήσει τον βίο του διαπιστώνει ότι δεν είναι και τόσο εύκολο. Τότε! διατηρεί την ανωνυμία του μεταμορφωμένος σε ζητιάνο (από την θεά Αθηνά κατά τον Όμηρο), ελέγχει την κατάσταση, συγκεντρώνει τις πληροφορίες του, δεχόμενος καρτερικά τις προσβολές και την χλεύη των μνηστήρων.

Αυτό που τον ενδιέφερε ήταν να επιτύχει τον στόχο του πάσει θυσία, δηλ. την απαλλαγή από τους μνηστήρες, και όχι να εμπλακεί με αυτούς σε μια στείρα αντιπαράθεση.

Περιμένει λοιπόν να 'ρθει η κατάλληλη ώρα. Η Ώρα ήλθε, όταν κατόρθωσε, σύμφωνα πάντα με το σχέδιό του και με την βοήθεια του υιού του, να στριμώξει όλους τους μνηστήρες άοπλους μέσα σε μια αίθουσα. Τότε φανερώνεται πάνοπλος και δεν δείχνει οίκτο σε κανέναν, διότι ο κόσμος που πήγαν να του πάρουν είναι ο βίος του, που δημιούργησε με τον δικό του ιδρώτα, είναι η πατρίδα του που οι μνηστήρες καταχράστηκαν και καπηλεύτηκαν μαζί με την φιλοξενία του οίκου του, που τίμησε τον Ξένιο ΔΙΑ.

Στο σημείο αυτό αξίζει τον κόπο να διαπιστώσουμε το μεγάλο δίδαγμα που βγαίνει από την περικοπή αυτή, όπου ο Όμηρος περιγράφει την σειρά εξολόθρευσης των μνηστήρων από τον Οδυσσέα, σύμφωνα με το μέγεθος της επικινδυνότητας των μνηστήρων:

Ο πρώτος που εξολοθρεύει είναι ο **ANTINOΟΣ**. Η λέξει μιλά μόνη της, είναι η αντι-νόηση, δηλαδή αυτός που διαστρέφει την πραγματικότητα, ώστε να μην σκεφτόμαστε καθαρά, για να ελέγχει την κατάσταση.

Κατά τον Όμηρο είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για καθυπόταξη και δουλεία του Ανθρώπου, γι' αυτό πρέπει να πεθάνει πρώτος.

Ο δεύτερος που εξολοθρεύει είναι ο **ΕΥΡΥΜΑΧΟΣ**. Είναι ο Άνθρωπος που χρησιμοποιεί θεμιτά και αθέμιτα μέσα, είναι δεινός και αδίστακτος άνθρωπος ως μαχητής.

Ο τρίτος στην σειρά που σκοτώνει είναι ο **ΑΜΦΙΝΟΜΟΣ**, αυτός είναι εκείνος που διαστρεβλώνει τον νόμο, αλλάζει την τάξη των πραγμάτων. Είναι επικίνδυνος, διότι είναι με όλες τις καταστάσεις.

Ο τέταρτος στην σειρά που αναφέρει ο Όμηρος στην Οδύσσεια, ότι σκότωσε ο Οδυσσέας είναι ο **ΑΓΕΛΑΟΣ**, είναι λαοπλάνος, είναι αυτός που με τα πλάνα λόγια του μπορεί και παρασέρνει το λαό σε επικίνδυνα σκαλοπάτια. Μπορεί μάλιστα με την βοήθεια του **ΑΝΤΙΝΟΟΥ**, να μετατρέψει τον λαό σε κατευθυνόμενη Αγέλη.

Καθορίζει ο Όμηρος μια τέτοια σειρά προτεραιότητας στην απαλλαγή από τους ενοχλητικούς και επικίνδυνους μνηστήρες στην Οδυσσέα, ώστε ν' ανακτήσει τον χαμένο βίο του. **Τίποτε δεν είναι στην περικοπή αυτή τυχαίο.**

Κρύβει ένα βαθύτατο νόημα, το οποίο και σήμερα ισχύει. Στο χέρι μας είναι, ιδιαίτερα στο χέρι της πολιτικής Ηγεσίας του τόπου, ώστε αποκρυπτογραφώντας την περικοπή αυτή του Ομήρου, να προγραμματίσει τον τρόπο απαλλαγής και επίλυσης των τεράστιων προβλημάτων της χώρας μας, που χρόνια μας ταλανίζουν, μας εξουδετερώνουν, μας διαλύουν, μας καταστρέφουν.

Είναι θλιβερό σήμερα, να νοιώθει ο Έλληνας, στην από αιώνων πατρώα Πατρίδα του, ξένος και τρομοκρατημένος.

Άραγε ενστερνίσθηκαν οι τριακόσιοι το μέγεθος της Ευθύνης των και το μέγεθος των από εδώ και πέρα υποχρεώσεών των. **Γνώμη βέβαια έχουν άπαντες, γνώση όμως για να έχουν γνώση έχουν;**

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**